

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De b[ea]to Thoma aq[ui]nensi Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de sc̄tō Thon̄ia

ris. Charitas oīa suffert: oīa credit: om̄ia
speratioīa sustinet. In h̄mōi autē passione
charit̄e app̄ aruit excellētia charit̄e. ap̄ fa
Primo ppter oblatiōis volūtate
Secō ppter afflictioīis acerbitate.
Tertio ppter affectioīis stabilitatē.

Primo ppter oblatiōis
volūtate. Lū em ip̄e in medio suorū
aduersarij p̄sisteret trib̄ dieb̄ eū qren
tes minime inuenerūt. Tertia autē die se
manifestas eis dixit: Ego sum. Imitat̄
dñm iesū. Esa. liij. Olat̄ eī q̄ ip̄e voluit.

Secō ppter afflictioīis
acerbitate. Hāip̄ om̄o manib̄ post
tergū ligatis & fune collē imposito Guiter
affuxerit art̄ crudeli: & sic in carcere recu
serūt. Tandē instar dñi fuit crudelit̄: vt q̄
dā dicūt. Et in cruce stans lapidat̄: & can
dem fuit securi p̄cussus & excrēdat̄. ps
Dilete tribulatiōes iustorū.

Tertio ppter affectioīis
stabilitatē. q̄ in illis oīibus tornētis
sp̄ stabili in fide & charitate ch̄ri p̄māst̄.
Lan. vle. Fortis est vt mors dilectio. Ex
j. Corith. xiiij. Charitas patiēs est: beni
gna est.

Tertiu est testimoniū clarificatiū
opatiōis. Nam p̄ opatiōes mira
culosas clarificata est & glōse ma
nifestata est scritas ei⁹. ps. Scitore q̄ do
min⁹ sc̄m suū mirificauit. In illis autē mi
raculis tria de eo declaratur,
Primo sua misericordia.
Secō sua iustitia.
Tertio sua potētia.

Primo quedā illoīz mi
raculoīz attestat̄ sue mie vt q̄ ducētos qn
q̄ginta potiōe intoxiciata excecatos illūina
uit singlis man⁹ iponē: q̄s etiā ad fidē cō
uerit Lu. vij. Estote misericordes sicut &
p̄i yī celestis misericors est.

Secō qdā attestantur
sue iusticie. Lū ei qdā obstinati p̄sisteret
sb̄ dei derideret: dixit eis: Denūcio vob
q̄ in infarnū viui descedet̄. statiq̄ se terra
aperuit & eos viuos deglutiuit. Sap. vij.
Unde est orbis terrarū p̄tra insensatos.

Tertio qdā attestat̄
sue potētia. Qm̄ cū esset in carcere demō
nes apparētes dētib̄ quide in eū frenet
bāt: sed in eū accedere nō audebāt neq̄
poterat: & etiā q̄ potio intoxiciata de q̄ hu
rāt sup̄dicti excecati nihil eū lexit. H̄re.
vi. Signa ait eos q̄ crediderit: hec lēq̄.
In noīe meo demo, enīciēt̄. Eti moris
qd̄ bib, nō eis nocebit. Eti dicit̄: Iag
apparet sc̄itas b̄ti mattbie ppter quālē
tate dign⁹ fuit annūerari iter aplos: quē
admodū dicit̄ s̄ba p̄us assump̄ta Leb
dit sors s̄ug mattbiaz̄. Hunc igif ut p̄
tronū ap̄ dñi inuocem⁹ vt ei⁹ merui, &
p̄cib̄ cū elect̄ & beis anūerari meream̄s
Amen.

De b̄to Thoma agnensi Sermo.

Mic mundi
Matt. v. Hoc de b̄to thom̄a
ma doctore dicere possum⁹
qd̄ Eccl. l. scribit: vici. Quasi luna plena
dieb̄ suis lucet & q̄si sol refuges sic ille si
fulsis in tēplo dei J̄o p̄ueniēt̄ de eo enī
ciari p̄t̄ s̄ba p̄posita: qm̄ vici ip̄e est lux
mōi. Illustravit̄ em eccliam mīpli. Illu
stravit̄ inq̄ triplici lumine.
Primo lumine p̄tuose p̄ciliōis sueg
ficationis.

Secō lūne fructuose instruciōis.
Tertio lūne miraclose opatiōis.
Primo mundi illustravit̄ lūne p̄tuose
p̄explatōis. De hac luce d̄ H̄at.
.v. Luceat lux via corā hoib̄ vt videat̄ o
pera vīa bona z̄. Excellentia autē p̄tuose
p̄fectiōis glōsī thome tria maxime deci
rant & ostendunt.
Primum ē acceleratio sp̄allis sc̄itis
Secundū est abdicatio temporalis mā
danitatis.
Tertiu est deuotō cordialis sinceritat̄

Primū est acceleratio
sp̄allis sc̄itatis. A p̄mis enī annis deo
seruire cepit q̄si tā deo sp̄alliter dedicat̄.
Quinquē em deo parētes ei⁹ obtulit̄ i
monasterio mōi cassini ordinis sc̄i bindi
cti educādū et instruēdū. Puer at ip̄e p̄

rlia deuitabat sortia. dissoluta colloqua
iā incipies meditari taciturn⁹ atq; vr po
terat orione truor⁹. Sāp. viij. Puer eraz
ingeniosus & sortit⁹ sum aiām bonā. Lū
aut esset septēnius vel octēnius in neapolim
cā studi⁹ missus ē: t ibi q; ānos septē sic in
studīs p̄fecit: grammaticalib⁹: logicalib⁹ &
naturali phis ut sup̄ coetaneos suos ami
mirabilis haberef. Thien. iiij. Bonū erit
viro cū portauerit iugū ab adolescētia sua

Scđm est abdicatio tē
poralis mūdanitat⁹. Laudabilior aut i eo
fuit mudi p̄ceptus ppter aliquid q; plerūq; i/
pedire solerit hmoi p̄ceptu⁹ qd m̄ no oblit⁹
sib⁹ glosas thomas oīno p̄cepit mūduz
Difficilior q̄ p̄cepit sibi fuisse m̄di p̄te⁹
prus Lū ppter ḡnis nobilitatē: q; fil⁹ co
moris agnēn. Lū ppter copiosam parē
tu facilitatē. Lū eti⁹ ppter iuetutē: quia
mundū reliquit anno. xiiij. vel. xv. Talis aut
difficultas auget meritū. Piero. ad exū
perantū. Nudū ch̄m nud⁹ segreruruz:
grader difficle: sed magna sūr p̄mīa. Hec
ille. Itē sp̄cialē & magnā hūt difficultatē
re relisendo ip̄tūtūtū parentū volentū
eū impedit & retrahere a statu religiōis:
sed neq; terro: ib⁹ neq; blādimētis qbus/
cūq; reuocari potuit a suo sancto p̄posito.
Hart. vij. Fundat⁹ cīm erat sup̄ firmā pe
tra. Considerauit itaq; illō qd d̄r. Joānes
j. Joā. ii. Nolite diligere mōn neq; ea q
lūndo sunt: qm̄ siq; diligat mūdu nō est
charitas pris in eo. Proclus itaq; p̄tem
p̄tē triplice vanitatē q; in mōdo repert⁹ &
a mūdanis q̄ris & desiderat⁹. Prima ē vani
tas diuitiaz: quā p̄cepit p̄ voluntariā pau
pertat/ artēdē illō salvatoris Hatt. v.
Bti pauges spū t̄c. Et p̄ oīpositū Lu. vij
Te vobis diuitib⁹ q̄ hēc hic Isola. vel.

Scđa est vanitas deliciaz: quā p̄cepit
q̄ vanitate purit acē: vicez p̄ sobrietate & casti
tate. Amb. j. de offic. In tp̄antia maxime
bonelli cura decorisq; consideratio spectat
& q̄nt: qd exponit ip̄e Tho. q. h. q. cxliij. di.
q̄ honestas & decor marie attribuitur tē
peritentē ppter p̄ncipalitatē boni. p̄p̄ij: s
pter turpitudine mal⁹ p̄trari a q̄ retrah
biturq; s. rep̄mit seu regulat delecta
tioes q̄sl nobis & brutis comunes. Fuit

aūt glosas thomas p̄go purissim⁹ firmis
simusq; in sacro p̄gimatis p̄posito ppter
qd aspect⁹ & milieq; colloqa q̄li venenosos
serpētes fugiebat nisi cā n̄citat⁹ aug spū
alid virilitat⁹. Job. xxj. Pepigi fedus cum
oculis meis vt ne cogitare quidē de p̄gine.
Uñ cū ad instantiā m̄ris: fratz luoz volē
tui cū a religiōs retrahere in custodia re
neret: semel ad eū introducta est puebla i/
pudica pulcra q̄de facie/ sed anio venes
nosa q̄li serpēs in facie huana vt deiceret
eū a p̄posito castitatis q̄ multipli infesta
bat eumūc vīpero aspect⁹: nūc verbis la
scivis: nūc tactib⁹ impudic⁹: sechanim⁹ vīs
rīlis: q̄li huūlēmodi tētamēta sugauit.
Uidesq; qm̄ sibi grauis ex ei⁹ p̄senzia im
mineret tēratio: Antoyē ardēcē accepit cū
q̄sibi timore incuties eā ep̄re coegit: ac de
hinc dñm exorauit vt ei p̄ferre dignaret
ppter p̄gimatis donū. Obdormiēt itaq;
sibi angel⁹ p̄gimatis amatores astiterunt
dicētes eū exauditū: stringētesq; eū circa
renes vt sibi videbas vīsq; ad dolore sensi
bilē dicētes: Ex parte dei te cingū: cīn/
gulo castitatis quod nunq; violabit⁹. Fūt
it ego beat⁹ Thomas de numero illo p̄
E quib⁹ dicit domin⁹ Hatt. xix. Sun
eunuchi qui castrauerit seipos ppter re/
gnū celoz⁹. Tertia est vanitas supbia/
rum quā bear⁹ Thomas spreuit p̄ veraz
humilitatē: scies qm̄ dicit Jaco. iij. De/
us superbis resistit: humilib⁹ aut dat grat
iam. Omnē itaq; inanē gloriā fugiebat:
benignus in verbis & dulcis erat: simplex
et obedies in sua cōversatione. Unde se/
mel cum esset in cōuentu Bononici: frāt
ter quidā qui de alio cōuentu venerat pe/
nitētia priore sociū qui secum iter per villaz
Prior autē dixit: vt quēcungz velle as/
sumeret. Frater igis non cognoscēs Tho
mam a calu reperiens dixit ei: Prior dia
xit mihi vt meū venias in villā. Humili
limus ergo Thomas simpliciter obedie
vit in omni humilitate sequēs ei quousq;
q̄ aliqui Thomā cognoscētes mirantes
q̄ tantus doctor: fratrē illum sequeret: no
tificauerūt ip̄i fratri quis esset qui post eū
ambularet. Faciebat bear⁹ Thomas qd
hortatur Sapsens Ecclastici. ij. Quan
to magnus es humilia te in omnibusz co

Ba 4

Ser. Desctō Thoma aquinate

rā deo inuenies grām. Apparet etiā hūi
litas bti thome in eo q̄ oēm mūdi hono/
rē p̄tempit p̄siderās qm̄ ois honor mun/
dan? cito trāsit. Ps. 2. Dox ut exalteati fue/
rint r̄ honorificati deficientes quēadmo/
dū sum? deficit. Un oblatū sibi a demē/
te papa q̄rto archiep̄atū neapolitanū cuz
additio redditū mōasterij scri petri ad
grā penit? recusauit. Tr̄ semel cu suis stu/
dētib redib̄ de sc̄rō dionysio interrogat/
tus a q̄dā si veller ne dñs fieri ciuitat̄ pa/
risiensis: m̄ndit se mag' velle chrysostomū
sug marcheū. Un p̄tz sua hūilitas r̄ ho/
nois mūslam p̄ceptus. Prouer. xi. Ubi
hūilitas ibi sapientia.

Tertii qd ostendit excel/
lētiā sue p̄tuose pfectois ē deuotio cordia
lis sinceritas. Deuotio q̄ppe sincera crea/
turā rōnale ad suā pfectionē ducit q̄ in h̄
p̄sistit q̄ sumo bono inhēreat per amoē. **Zo** ps dicebat. Dib̄ aut̄ adberere deo
bonū ē. Nā sicut di. Hugo li. d̄ fr̄tute orā
di. Deuotio est p̄? r̄ hūilitis affect? in deu/
Deuotissim⁹ q̄ppe fuit thomas. idcirco
vir pfectissimus. Precipua aut̄ ḡfēdoꝝ
denotionē circa eucaristie sacramētū
missam q̄tidieniſt legitime p̄peditus ce/
lebrās r̄ alia deuotissime audīas in quay
plurim⁹ sacerdoti ministrabat. Frequent
in missa tanta afficiebat deuotiōe vt tot⁹
p̄fudere lachrymis. Nocte post bieuen
sommū in oratiōe p̄sternebat: lectioñ r̄ ora/
tioni assidue vacabat sacrisq̄ meditatiō/
bus q̄dīcī in feruore deuotois pficiebat
Ps. In meditatiōe mea exardestet ignis
Studio lectori r̄ disputatiōi sp̄ orationem
p̄mittebat lachrymis p̄fusus. In dubijs
sp̄ ad oīone p̄fugiebat. Et vt fr̄tri ray/
mido loco suo reuelauit in secreto sciām
suā nō tā hūano studio q̄ oīonis suffra/
gio accepit. Lū sibi vacabat lectionē acci/
pīebat de collatiōib⁹ patrū. Interrogat⁹
aut̄ cur hoc faceret: cu talis lectio nullius
aut modice videt̄ ē p̄fuditatis dicebat.
Ego in haec lectori deuotionē mētis collig/
go ex q̄ facil⁹ i Speculatione affurgo. In
hoc iūrat⁹ ē exēplū beati dñci q̄ ad mā/
gnū apicē sc̄e illo mō puenerat. Deuotio
nis aut̄ sue excellētia apparet maxime ex
erib⁹ signis. **P**rimū signū ē imprecatiō

Nā fin Aug. Dignior segh oīonis effect⁹
cū feruētior p̄cedit affect⁹. Sp̄ aut̄ exau/
diebat thomas in oīonib⁹ illis: r̄ orādo il
lustrabat sup occulē sacre scripture. **S**e
cūdū signū ē reuelatio q̄ sibi siebat in oīo/
ne: sibi em̄ orāti reuelat⁹ ē stat⁹ multorū
ōfūctoꝝ: puta sororiskō deuotis suffragia: duoꝝ fratrū carnalū vniꝝ vi/
delz adulphī in purgatorio existis: calte/
rius. r̄. raimūdi iā cēntis in gla tangi mar/
tyr q̄ mōs illata fuit ei sub tyrānide fre/
derici impatoris pp̄f cām ecclē quā defi/
dit. **L**ertiū signū ē elevatio. Lāta op̄
pe deuotiōe feruebat in spū r̄ spū eiꝝ lie/
i celestia rapiebat vt r̄ corp⁹ eius lic̄ gro/
se esset corpulētē in aera eleuare q̄li p̄p̄l
obedies. Ezech. vii. Eleuare me p̄p̄l i
ter celū r̄ terrā. Plurim⁹ em̄ vīsus eos
eleuat⁹ a terra q̄li duob⁹ cubitis: r̄ alio
p̄ cūkītū. Sepius erā in suis meditatiōib⁹
in extasi rapiebat: r̄ mirabile erat videre
hoīem sensib⁹ v̄tētē subito sic rapi r̄ mēte
sic eleuari vt q̄li esset ab hoīibus separat⁹
r̄ hoc ei semel p̄tiget cu in mēsa regis iū/
cta eū federet. Semel etiā ilctō faverino
castro sororis sue āno illo q̄ vita decepit
p̄ triduū māst̄ rapē: in q̄ raptu māta sibi
ruelata fuit. P̄t̄r̄aḡ deuotis eiꝝ p̄cellē
tia q̄ quā sp̄ in dies in spūs feruore crece/
bar: q̄ sic d̄t̄ dñs Lu. x. Pr̄ celest̄ dabit
spūm bonū p̄terib⁹ se. Recete q̄ dīcī p̄t̄ lux
mūdi q̄ illuminauit. r̄. Prouer. iiiij. Ju/
stōꝝ semita q̄li lux splendens p̄cedit.

Secundū thomas illustravit ec/
celestia lumine fructuose instruens
Sap. vi. Diligite lumē sapia. P̄p̄f
fecto de bō thoma dicere possum⁹ qd̄b
iōāne baptista d̄t̄ dñs Zo. v. Ille erat lu/
cerna ardēs r̄ lucēs. Instruit̄ at̄ docuit
bearus thomas tripliciter.
Primo illuminatiua lectōe.
Secundo affectiuua p̄dicatione.
Tertio declaratiua descrip̄tōe.
Irrimo illuminatiua lectōe.
Legēdo em̄ r̄ disputādo ceteris vide/
baſ mirabilis p̄p̄sniaz p̄fuditatez ad ei
recurrebant. p̄ dubioꝝ explanatiōe. Prou/
er. xvij. In facie prudētis lucet sapia.
Secundo affectiuua p̄dicatione.
Sermo q̄ppe eius ad populu. nō curioꝝ

De scō Gregorio Fo. CLXXXIX

h. p. q̄dū audīctū plan⁹ erat. Ardebat
el⁹ p̄ba z in audīctū cordib⁹ cōpunctionēz
ingerebat z diuinū amore accendebat. Iō
de eo exponit pōt illud iōsue. x. Sicut sol
in medio cell. i. in medio ecclie militantis
sol inq̄ nō solū illuminā h. z calefaciēs. i.
Reg. xij. Erat vob⁹ salus cū sol incaluerit.

Tertō declaratiū descri
ptōe: q̄ plurimos ei libros descripsit q̄
p̄maxime illustrat ecclia. Sap. vij. Inex-
tinguibile est lumen illius. Proverb. xxii.
Iō extinguebat in nocte lucerna ei⁹. Recte
ergo dicitur lux mundi.

Ereto illuminauit mūndū lumine mi-
traculose opatiōis. p̄s. Illuxerūt co-
tructiōes tue orbiterre. Fuerūt at
opatiōes miraculose p̄fectione sue sc̄ita/
tis declaratēs p̄cipue in tripli differētia
Prima: est mirabilū apparitionū.
Sc̄da: est plurimum suscitatiōnū.
Tertia: ē multipliciū subuētiōnū.

Prima est mirabilū ap-
paritionū. Anno em⁹ sui trāslat⁹ cū in lecto
saceret infirmus semel duob⁹ alijs viden-
tibus apparuit stella magna atq̄ clarissima
ma q̄ ḡ fenestrā introuit z sup lectū infir-
mi circa caput eius sicut p̄ aliquā morās
tq̄is: atq̄ post paululū discessit. Itē hora
transitus sui monach⁹ cisterciensis in mo-
nasterio fosse noue (in q̄ glōsia thomas
de celis) in ecclia obdormiēs orando vi-
dit stellā splendidissimā sup̄ monasterium
cadere: duas q̄ stellas alias de celo desce-
deret. cuiusde fulgoris cū p̄ma p̄ paululū
primāstellā ad celestia subleuare. Post
quāvisiōne monachus a sopore solut⁹ au-
diuit pulsare signū obit⁹ sc̄i doctoris. Itē
trib⁹ dieb⁹ an⁹ eius obitū apparuit stella
ad modū comete q̄ etiā aliquā de die vide-
bat q̄ bīo thoma deficiēte defecit. Itē re-
uelatus fuit eius decessus fratri paulo de
agla in cōuentu neapolitanō. Itēz fratri
alberto epo apud coloniā in mela discubē-
ti. Itē cū post eius sepulturā pluries fa-
cta sit fus corporis trāstatio sp̄ ex eius se-
pulcro tata odoris suauitas emanabat vt
videre aromatiū apotheca. ac etiā claspō
san septenio rā corpus eius q̄ vestimenta
integra vīsa fuit nisi qđ modicū deerat in
sumitate pollicis. Erat q̄ppe illa odoris

fragrantia p̄figuratio suauissimi odoris q̄
in corporib⁹ glificat⁹ erit. Unū cātar ecclia
Sancti tui dñe florebūt sicut liliū z sicut
odor balsami erunt ante te.

Secūda est differētia plu-
riū suscitatiōnū. Lū enī qđā dñā partum
mortuū electisset mī puerperē devote ora
uit beatū thomā z apparuit puer rediūt-
us. Itē in p̄uincia lombardie superioris
meritis eius suscitata est mulier qđā dey-
fūcta. p̄s. Mirabilē in sc̄is suis.

Tertia est differētia mul-
tipliciti subuētiōnū: q̄r vīz multis subue-
nit multos cecos illuminādo plurimosq̄
a diversis p̄culis morbis z dolorib⁹ libe-
rādo. p̄s. Sc̄itōre o dñs sc̄itū lūtū miris
ficauit. Ex dictis itaq̄ p̄z qm̄ btūs tho-
mas recte dici p̄t lux mūndi q̄r multiplicit
mūndū illuminauit. Ad hāc igīt luce oculos
mētis erigam⁹ vt radis ei⁹ illustrari lu-
mine grē z tādē lumine glie mereamur.
Amen.

Ser. De bīo Gregorio papa.

Quā docuerit hic magn⁹ voca-
bit in regno celoz. Martb
v. Recte magn⁹ dī in regno celoz q̄ fecerit
z docuerit: q̄r talis mḡrī p̄fectōis inseq-
tur: de q̄ dī Act. i. q̄ cepit facere z docere
Sic aut̄ dī. ip̄e salvator Lu. vi. Perfect⁹
omis erit si sit sic mḡrī ei⁹. Talis aut̄ fuit
btūs Bīo. Itē recte dī ip̄o dicim⁹. Qui fe-
cerit z docuerit h̄ r̄. In quib⁹ p̄b rāgunk
tres eius preeminentie.

Prima: est preeminentia virtuose p̄fectō-
nis. cū dī. Qui fecerit.

Sc̄da: est preeminentia luminose instru-
cōis. cū dī. z docuerit.

Tertia: est preeminentia glōsae retribu-
tionis. cū dī. hic magn⁹ r̄.

Prima est p̄eminentia virtuose p̄fes-
tōis. Fuit em⁹ vir sc̄issimus atq̄ p̄-
fectissimus. Eccl. xliiij. Inuenitus est
perfect⁹. Hāc aut̄ p̄fectionē gloriosi greg-
orij fecerūt p̄cipue tres q̄r virtuose con-
ditiones.

Prima: ē p̄prise reputatiōis hūllitas.

Sc̄da: ē mīstifarie miseriōis benignitas.

A 5